

IG SÕNUMIKUULUTAJA

Nr 1

Iisaku Gümnaasium

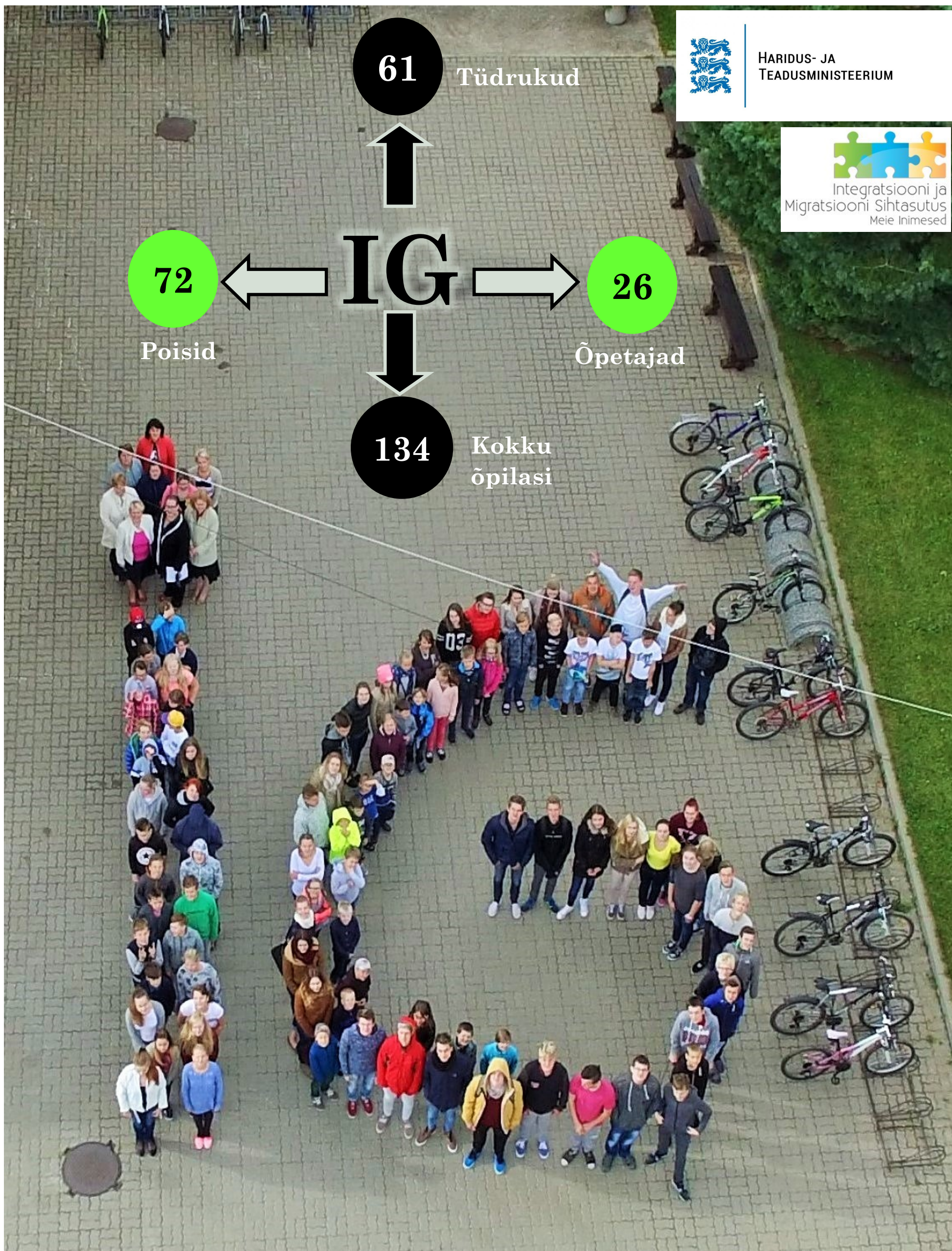
Talv'2016

HARIDUS- JA
TEADUSMINISTEERIUM

Integratsiooni ja
Migratsiooni Sihtasutus
Meie Inimesed

Osaluskohvikus chillimas

Neljapäeval, 3. novembril kell 9.45 seadsid Iisaku Gümnaasiumi seitse noort oma sammud Voka rahvamajja, et registreerida end osaluskohvikus viibijate sekka.

Osaluskohviku näol on tegemist üle-eestilise üritusega, mille käigus tulevad kokku maakonna noored ning arutlevad kõik koos ühiskonnas aktuaalsetel teemadel. Osaluskohviku laudade taga kohtuvad noorte esindajad – õpilased põhikoolist, aktivistid keskkoolist, asjaarmastajad kutsekoolist, õpihimulised ülikoo-

list, noored emad ja isad, töötavad noored jne – kohaliku elu edendajatega – vallavanemate, linnapeade, kohalike ettevõtjate, noorsootöötajate kultuurimaja juhatajate, ühiskonnaõpetajate, teatrijuhide, koolijuhide ja paljude teistega.

Iisaku Gümnaasiumist osalesid Ida-Virumaa osaluskohvikus Rain Reino, Karl-Joosep Karp, Emely Sulg, Elin Elken, Madis Kuslap, Erki Rajamets ja Andre Kaljumäe. Seekordsel osaluskohvikul oli neli peateemat – „Haldusreform – kas võ-

luvits Eesti (noorte) elu edendamiseks või maaelu surm?“, „Suur vabadus = Suur vastutus“, „Vastutus magamata öödel“, „Ida-Virumaa võlud ja valud“.

Üritus algas väikese tutvustusega ja räägiti, mis hakkab päeva jooksul toimuma. Kogu üritus toimus laudkondades, kus olid noored ja nende juhendajad erinevatest koolidest ja paar oma valdkonna spetsialisti. Poole tunni jooksul räägiti selle laudkonna teemast ja muudest seotud teemadest

ning poole tunni möödudes liiguti edasi järgmisesse lauda. Peale kahte pooletunnist aruteluringi sai end kostitada puuviljade, kringlite ja pirukatega ning kõrvale sai juua kohvi, teed või morssi. Pärast viimast arutelu pooltundi tehti kokkuvõtteid iga laudkonna teemast ja tänati kõiki abilisi ja osavõtjaid.

Ühes laudkonnas jõuti mõttele, et koolis ei tohiks lubada õpetajatel jätta õpilastele koduseid töid.

Andre Kaljumäe (12.kl)

ERR-i Virumaa korrespondentpunkti ning trükikoja Trükis külastus

10. oktoobril külastasid Iisaku ja Ahtme Gümnaasiumi õpilased ERR-i Virumaa korrespondentpunkti ning trükikoda Trükis. Väljasõit leidis aset projekti „Hääletoru häälekaks mitmes keeles“ raames.

ERRi korrespondentpunktis Jõhvis kohtusime Virumaa korrespondendi Rene Kundlaga, kes tutvustas meile oma ametit ning kõneles senistest kogemustest. Saime ülevaate tema töö olemusest ja sellest, kuidas näeb välja tavaline tööpäev.

Päev algab teemade väljavalmimise ning nende saatmisega Tallinnasse, kus need omakorda heakskiidu saavad või tagasi lükatakse. Kundla selgitas, et teemade valikul peab arvestama avalikkuse huviga – mida rahvas soovib näha ja kuulda, ning töös tuleb osata ka paljude ürituste ja sündmuste kajastamisele diskreetselt ei öelda.

Ajakirjaniku tööga seonduvalt rõhutas Rene Kundla, et ei ole olemas rumalaid küsimusi. „Ärge kartke näida rumalana,“ soovitas ta meile.

mõte ei muutuks.

Rene Kundla näitas meile ka seda, et kaamera on meie sõber, kuid ka sellel on piirid. Kaamera ei saa meiega kõikjale tulla ning sellega peab arvestama. Kaamera ei kannata liiva ja merevett. Alati ei pea minema sündmuste keskele. Rene lisas veel, et tema järgib mõtet, kui keegi teine suudab, siis miks mitte tema. Kohtumise lõpus jagas Rene soovijatele oma visiitkaarte ning meil oli pisikene kohvipaus.

he. Lisaks nägime oma silmaga, kuidas trükikoja tööliste töö käib ning milline on nende töökeskkond. Märkasime sealjuures, et trükikojas on spetsiifiline lõhn ning palju müra, kuid meile räägiti, et sellega harjub kiiresti.

Väljasõit oli huvitav ja informatiivne – saime palju uusi teadmisi koolilehe ning -raadio tegemiseks ning nägime, kuidas trükitakse ajalehti.

Projekti „Hääletoru häälekaks mitmes keeles“ eesmärgiks on

Rene Kundla rääkis nii sellest, kuidas ta alustas pärast kooli kohalikus ajalehes kui ka kirjeldas praegust tööd ERR Virumaa korrespondentpunktis.

Saime teada, et üks keskmine teleuudis on umbes pooleteise minuti pikkune ning sellega kaasneb palju montaaži, et kogu tähtis info väga lühikesse ajavahemikku mahutada. Rene töö hõlmab ka inimeste „hästi rääkivaks“ tegemist, sest tihti kardavad inimesed teles halvasti kõlada. Samas rõhutas ta meile, et on väga tähtis jälgida, et montaaži käigus inimese poolt öeldu

Trükikoja tegevjuht näitas meile tuttvaid matemaatika töövihkuid, mida trükitakse siinsamas Jõhvis. Fotod: Anneli Bogens

Edasi suundusime trükikotta Trükis, kus nägime, kuidas valmivad ajalehed, õpikud, ajakirjad jm. Meile näidati trükiprotsessi ehk seda, kuidas kogu töö trükistega toimub. Saime teada, et trükikoja töötajatel on üpris korralik palk, kuid kahjuks on ameti oskajaid vä-

suurendada noorte teadmisi meediaõppest, koolilehe koostamine ja kooliraadio taaselustamine. Projekti rahastab Integratsiooni ja Migratsiooni Sihtasutus Meie Inimesed ning Haridus- ja Teadusministeerium.

Marleen Loik (9.kl)

Meediakoolitus

Neljanda novembri õhtul kogunesid kooli lisaks meie enda kooli õpilastele ka Ahtme Gümnaasiumi noored. Toimus meediakoolitus, mille viisid läbi Kalle Pärt ja Erika Prave TV3-st.

Õhtut alustasime tutvumismängudega, kuna olime Ahtme kooli noortega kohtunud vaid mõned korrad ning oli ka väike keelebarjäär. Mängisime erinevaid mängu. Ringis seistes ütlesime igaüks järjest arve ning kelle arv jagus kolmega, pidi numbri asemel oma nime ütleva. Kes seda ei teinud, langes välja. Naerda sai, aga ka järgmise ülesandega. Meid jagati paaridesse ning pidime oma paarilisega koos joonistama pildi. Reegel oli, et paarilisega ei tohtinud kuidagi suhelda.

Meie eesmärk esimese päeva õhtul oli omandada teadmisi intervjuust. Tutvumismängudele järgnes koolitus sellest, kuidas valmistuda intervjuuks, mida peaks intervjuu andmisel ja võtmisel arvestama. Vaatasime ka erinevaid näiteid. Koolituse info kinistamiseks jagati meid loosiga paaridesse ning pidime valmistuma intervjuuks kaamera ees. Igaüks sai proovida kätt nii reporteri kui vastaja rollis.

Õhtu lõpuks valmistasime ette

järgmise hommiku ülesandeks. Taaskord olime jagatud gruppidesse. Meie seekordseks ülesandeks oli teha lühifilm. Teemad olid meie endi valida. Nii lõppeski esimene

Ajakirjanikud Kalle Pärt ja Erika Prave jagasid intervjuude läbi vaatamisel nippe, kuidas usutlused paremini välja tuleksid.

koolituspäev. Iisaku noored läksid koju, kuid Ahtme kooli õpilased ööbisid õpilaskodus.

Viienda novembri varahommikul kogunesime ja sõime hommikust. Kõik olid rõõmsad, valmis eesseisvaks päevaks. Kuid enne filmide tegemist vaatasime läbi oma eelmise õhtu reporteritöö.

„Mis sa seletad kogu aeg,“ ütles mulle Erika. Mulle öeldakse ka seda, et kui mulle enne

intervjuu võtmist meelde tuleb sõnade „selge“ ja „okei“ mitte kasutamist, oleksin suuteline intervjuud võtma küll. Meie seas leidub palju osavaid reportereid ning on ka neid, kes intervjuu ajal naeru tagasi

hoida ei suuda.

Edasi läks päev teiselt. Lisaks filmimisele oli iga grupil vaja paari tunni vältel ka film monteerida. Eelneval õhtul olid Ahtme kooli õpilased kasutanud ära lund ja pimedust. Nendest kaadritest andis kokku teha põneva, õudusfilmile kalduva koomilise klipi. Teemad olid valitud seinast seinast. Oli tantsu, mõrva, nalja. Leidus ka reklaamklipp. Kõik õpilasarühmad lähenesid tööle erinevalt

ning tulemuseks valmis neli väga omanäolist lühifilmi.

"D.O.V Production" valmis Ahtme kooli noorte Oskari, Darja ja Viktoria poolt. Filmi sisuks oli noorte jalutuskäik ning hirm neid jälgiva kogu ees. Hiljem selgus aga, et see kogu soovis teada vaid poe asukohta.

"Killer" on lühifilm, mis valmis Ahtme ja Iisaku kooli noorte segarühmas. Filmi autoriteks on Karl- Joosep, Ilja ja Zahhar. Film, nagu ka pealkiri ütles, rääkis mõrvast ja mõrvarist.

"Nunnade reede" oli Iisaku kooli noorte Annika, Aila ja Marleeni film. Lugu rääkis tibist, kes segab nunnade palvetamist. Tibi näitas oma tantsuoskusi ning sama teevad nunnad.

"Nike Air Max. Just do it" valmis Ahtme Gümnaasiumi õpilaste Kristina, Maria- Evelina ja Jelizaveta poolt. Nende klipp reklaamib Nike Air Maxi mugavust, praktilisust ning multifunktsionaalsust.

Marleen Loik, 9.kl

Galeriid meediakoolitusel tehtud fotodest ja videotest saab näha siin (klõpsa koodil):

Tagasi Kooli inspiratsiooni päev „Elamisest ja elamustest“

Meediaprojekti raames toimus kodanikunädalal koolis inspiratsioonipäev, kus tunde andsid inimesed erinevatelt elualadelt. Kokku tuli külla üheksa külalisõpetajat.

(Vasakult) Aita Vaheer, Terje Rattur, Vello Vaheer, Susann Kivi, Raigo Prants, Mati Raidma, Rene Kundla (fotolt puuduvad Merili Kärner ja Janika Juuse).

IG Sõnumitooja toimetuse küsis külalisõpetajatelt meenutusi oma kooliajast.

Mati Raidma- endine riigikogu liige, poliitik, peaminister Andrus Ansipi nõunik 2006–2007

Iisaku koolis olin üdini tubli. Lemmikaineteks olid reaallained. Sa-

muti tegin kõvasti trenni. Pättusi ma ei teinud. Kuna ma olin füüsiliselt tugev, siis sundis Iisaku füüsikaõpetaja Rein Aidma mind edasi õppima minema Nõo Reaalgümnaasiumisse. Kuna Nõos on ühiskondlik elu väga tihe, siis on asju, mida meenutada, ja ka neid, mida unustada.

Raigo Prants - Järva-Jaani Gümnaasiumi direktor, endine kaitseväelane

Kooli ajal olin ettevõtlik ja aktiivne. Tegin ka kõvasti pulli ning olin tugev spordimees. Enda arvates oli klassi keskmine. Viimasel aastal juhtisin ka kooli õpilasesindust. Muidu olin ikkagi aktiivne ja ettevõtlik kooli elu korraldaja.

Õpetaja Saale Kivi nägi juba kooli ajal Raigo aktiivsust ja ettevõtlikkust. „Raigol oli alati oma seisukoht või arvamus, samuti meeldis talle esineda.“

Susann Kivi – ERR-i Tartu stuudio korrespondent

Põhikooli ajal olin ma tubli õpilane, täitsa viieline, välja arvatud matemaatikas. Matemaatika ja keemia olid minu jaoks ääretult rasked, aga ma ikkagi punnitasin kodutööd teha ja sain hakkama. Matemaatika lõpueksam ebaõnnestus kogu meie klassil. Kuigi matemaatika aastahinne oli mul viis, sain eksami nelja. Tegelikult oli see hea, et ma nelja sain, sest see tõi mind maa peale ja ma sain aru, et ega ma matemaatikas viieline ei ole. Kui vaja, õpin valemeid ja reegleid ära, aga loogilisi seoseid ma tekitada ei suutnud. Keskkooli ajal süvenesin humanitaarainetesse rohkem. Ma käisin Tartu Treffneri Gümnaasiumi humanitaarklassis ja seal tekkis mul suurem huvi humanitaarainete vastu. Algul oli Treffneri Gümnaasiumis tohutult raske õppida, eriti keemiat ja matemaatikat. Humanitaarained olid mulle kergemad.

(järgneb lk 4)

(algus lk 3). **Merili Kärner**- Lastefondi kommunikatsioonijuht

Mina olin väga eesrindlik õpilane. Mul olid neljad ja viied. Ainult käitumisega oli probleem. Vahel tegin pättust ja seepärast oli algklassides käitumine tihtipeale rahuldav, kuigi hinded olid korras. Lisaks õppides tundsin,

Merili Kärner tutvustas lastele Lastefondi ja rääkis annetamisest.

et kõik ained olid mulle võrdlemisi võrdsed, aga mulle endale meeldisid humanitaarained: eesti keel ja kirjandus ning keeled. Keemia, matemaatika ja füüsika olid natukene nõrgemad.

Rene Kundla – ERR-i Virumaa korrespondent

Õpilasena olin väga hea, õppisin viitele. Ma ei olnud pugeja tüüp, mulle meeldis õppida. Enamik asju sain õpitud koolitundides, seega ei pidanud ma kodus õppima. Ma armastasin väga lugeda, käisin maleringis ja olin Jõhvi meister males. Minu sõnum lastele on, et olge tähelepanelikud tunnis, see annab teile palju aega tegeleda asjadega, mis teile meeldivad. Ma olin hästi aktiivne laps, oli ka selline aeg, kus mu käitumine oli mitterahuldav, ma pole selle üle uhke. Ma olin väga ettearenenud laps, see tähendab, et 12-aastaselt olin ma nii füüsiliselt kui ka vaimselt arengult ees. Käisin 12-aastaselt vaatamas alla 16 keelatud filme, ma ei saanud midagi aru, aga äge oli. Lemmikõppeaineks oli matemaatika, käisin ka Tartu Ülikoolis matemaatika kursustel, kuid samuti meeldis mulle väga eesti keel. Mulle meeldib väga kirjutada, sellega on üks naljakas juhtum kooliajast, mil kirjutasin õpetajale 24-vihikuleheküljelise kirjandi, kus avaldasin õpetajale armastust.

Terje Rattur - Tertur OÜ juhataja, turunduskonsultant, töötanud Saka Cliff & SPA juhina

Mina olin selline õpilane, kes tegelikult eriti ei viitsinud koolis käia ja ma ei hiilanud ka erilise õppeedukusega. Ma olin hästi aktiivne, ettevõtlik, viisin erinevaid asju läbi. Mina laulsin, tantsisin, lugesin luuletusi, käisin erinevates näiteringides. Kõige tugevamad ained olid minul eesti keel ja kirjandus. Käisin Kohtla-Nõmmel koolis, seal oli tugev õpetaja Ester Aljaste, kellest peetakse väga haridusmaastikul lugu.

Janika Juuse - noorsootöötaja Jõhvi noortekas Noored Jõhvikad

Kooli ajal olin suhteliselt enda ette hoidev, vaikne ja õpetaja sõnul tagasihoidlik õpilane. Hinded olid ikka keskmised, aga sain edukalt hakkama. Põhikoolis olin pigem tagasihoidlik, keskkoolis muutusin

julgemaks, suhtlesin palju ja tegelesin tihedalt noorsootööga, tänu millele ma selle julguse ja pealehakkamise sain. Ülikoolis tundsin end juba “omas elemendis”. Eriala valik oli minu jaoks väga õige. Mis aga jäi samaks, olid hinded - need olid ikka keskmised.

Vello Vaher - akrobaat, Ameerika talendisaates America's Got Talent osaleja, MTÜ Tsirkusekool

Minu lemmikõppeaineteks olid tööõpetus, kehaline kasvatus ja laulmine, kuigi siis ma ei teadnud, et ma laulda ei oska, laulsin hästi kõvasti ja valesti. Esimesed kaks klassi käisin Rakvere II kaheksaklassilises koolis, seal olin väga hea õpilane. Siis käisin kolmandast kuni viienda klassini Rakvere I keskkoolis, mis on nüüd Rakvere Reaalgümnaasium. See oli tugev kool, seal olin natukene kehvem õpilane. Hiljem läksin Tallinnasse, kus olin kehvas klassis, seal ma olin jälle väga hea õpilane. Tänu sellele pandi mind gümnaasiumis väga tugevasse klassi, kus ma olin jälle kehvem õpilane. Kui ma läksin TPI-sse ehitust õppima, sattusin jälle kehvematega kokku, seal ma olin jälle hea õpilane. See tihtipeale oleneb sellest, kes on teised ja kui tugev see kool on. Vastavalt sellele on mulle meeldinud erinevad asjad. Mulle meeldis eesti keeles luuletusi nii kirjutada kui lugeda. Matemaatikas meeldisid mulle ka erinevad loogikaülesanded, jaded ja asjad, aga see on ilmselt tingitud sellest, et ma Rakveres mängisin hästi malet.

Vello ja Aita Vaher jutustasid oma elust ja tegemistest, tutvustasid tsirkuseartistide köögipoolt. Vello Vaher jagas muljeid Ameerika talendisaates America's Got Talent osalemisest. Fotod: Ave Pae.

Aita Vaher - vabakutseline näitleja, draama- ja kõnetehnika õpetaja, laulja, MTÜ Tsirkusekool

Esimesest neljanda klassini olin väga hea õpilane. Ma tulin Tallinnasse, käisin Kose algkoolis, hiljem läksin Tallinna ja käisin saksa keele kallakuga klassis. Viiendast kuuenda klassini oli väga hea, siis avastati, et ma nii hästi õpin ja pandi raskemasse klassi. Siis läksid mu hinded kohe allamäge, sest seal klassis oli edasi jõudnute saksa keel. Jube raske oli, kui teised olid juba poole peal, aga mina pidin algusest alustama. Saksa keele artiklid on mul siiaamaani väga hästi peas. Lemmikõppeaineks oli eesti keel, kirjandus oli tore ja seesama saksa keel mulle meeldis ka, lihtsalt mul oli seda raske õppida ja otse loomulikult meeldisid mulle kehaline kasvatus ja laulmine.

Lood panid kirja Hanna-Stiina Kortin ja Karl-Joosep Karp

“Iisaku Gümnaasiumis ei toimu midagi huvitavat,” ütles anonüümne autor

Seoses õpilaste vähesega huviga koolis toimuvate üritustest vastu otsustas ajalehe toimetus uurida IG 5.-12. klassi noortelt, mis on need põhjused, mille pärast üritustel ei osaleta. Noored andsid küsimustele vastused ning lisasid omapoolseid soovitusi.

Kokku vastas küsimustikule 24

noort. Nende vastuste põhjal on näha, et 58% vastanutest osaleb aktiivselt kooliüritustel, kuid 42% osaleb harva või üldse mitte. Vastanutest neljateistkümne arvates on vähene osalus põhjustatud ürituste igavusest. Kaheksa õpilase arvates on probleemiks ka ürituse aeg ja koht. Sama arv noori nõustus ka väsimuse probleeme

miga. Lisaks on välja toodud noorte vanusevahe. Eraldi märgiti laiskus ja ka seda, et kui sõbrad ei lähe, on imelik üks minna.

Mis teeks üritused noortele huvitavaks? IG noored arvasid, et üritused teeks huvitavaks arvuti kasutamine, noorte kaasamine ürituse vältel. Lisaks peaks arvestama ka õpil-

aste vanusega ning ürituse toimumise ajaga. „Mis ajal näiteks noortel aega on, reklaamima rohkem, sest tihti saadakse liiga hilja teada, et mingi üritus tulemas on.“ Arvamust avaldati ka ürituse korraldajate ning kava kohta: „Kõik peab olema läbi mõeldud ja kava peab olema tihe“, „Olema hästi esitatud“, „Positiivsed ja siirad korraldajad“.

(järgneb lk 5)

Noortepoolseid soovitusi ürituste huvitavamaks tegemiseks: „Kaasaegsed, mitte kogu aeg giididega väljasõidud. Näiteks rohkem võiks olla üritusi teiste koolidega koos, et Ida-Viru noored omavahel tuttavaks saaksid. Peeti silmas näiteks lähümbruses koole: Mäetaguse, Lohusuu, Jõhvi jt“, „Kohtuda rohkem õppeprogrammi raames kuulsamate inimestega“, „Üritused, mis hõlmaksid teadmiste ja miks ka mitte kehaliste võimete proovilepanekut.“, „Arvutiga seotud üritused, mis teeks päeva lühemaks ja lihtsamaks“, „Üritused, kus oleksid omavanused ja koos teiste koolidega, et saaks rohkem suhelda ja silmaringi laiendada“.

Millised üritused IG-s on huvi pakkunud? Kõige populaarsemateks osutusid jõulupidu, spordiga seonduvad üritused ning üritused, kus õpilased ise midagi luua saavad: sõbrapäev, jõulupidu, rebaste ristimine, õpetajate päev, olümpiamängud, tantsupidu, laulupidu, spordipäevad. Vastused: „Jõulupidu, hiljuti oli karjääripäev vms, kus Vello Vaher jt rääkimas käisid, erinevad vabas õhus üritused“, „IG jõulupidu ja "Tagasi kooli" päev ja kodanikupäeva tähistamine“. Välja toodi ka õpetajate päev, tehnika, muusika ja kuulsamate inimestega seonduvad üritused. Samas toodi muusika välja ka üritustes, mis noortele ei

meeldi. Küsides, mis on olnud huvitavad kooliüritused, saime ka vastuseid, et „IG-s ei saagi midagi huvitavat olla.“, „Kõik peale jõulupeo ja lõpetamise“. Noori ei paelu ka matkad, pikalt paigal istumised, loengud.

Kas koolil on üldse mõtet üritusi korraldada? Kui vaadata õpilaste arvamusi, siis enamik IG noortest üritab osa võtta erinevatest koolisündmustest. „Enamjaolt ikka pakuvad huvi, enda teisi tegemisi on lihtsalt palju. Ei jää aega väljaspool kooliaega nende ürituste jaoks.“ „On ikka, aga nad peaksid saatma küsitluse ja kui 50% tahab tulla, siis PEAVAD KÕIK TULEMA :P“. „Mida roh-

kem üritusi, seda huvitavam on koolielu“. Siiski leidub noori, kelle meelest ei ole kooli poolt pakutavatel üritustel mõtet. „Nkn ei oska ju“, „Nii ja naa“.

Küsitluse vastuste põhjal on näha, et enamik Iisaku Gümnaasiumi 5.- 12. klassi õpilasi osaleb erinevatel kooliüritustel. Kindlasti aitavad küsitluse vastused luua noortele meelepärasemaid üritusi ning jätkata nendega, mis õpilastele meeldinud on.

Täname neid noori, kes võtsid vaevaks küsitlusele vastata.

**Marleen Loik (9.kl),
Elisaveta Päll (6.kl)**

Õpilasesinduse tegemistest

IG õpilasesindus: (vasakult) Madis Kuslap, Darja Reinova, Käröl Viirlaid, Silva Orgla, Mairiin Org, Aila Jürgenson, Hanna-Stiina Kortin, Kätlin Vinkler, Valdo Jaksi. Ees Rain Reino. Keskel õp Anna-Liisa Neumann.

Fotolt puuduvad Karl-Joosep Karp, Andre Kaljumäe ja Johanna Karp. Foto: Aulis Pärnpuu

Õpilasesinduse laat jõulupeo toetuseks

7. detsembril müüsid õpilasesinduse liikmed uues korpuses enda tehtud küpsetisi. Tulu läks kooli jõulupeo korraldamise hüvanguks.

Müük algas peale esimest tundi kooli uues korpuses, kuhu olid üles seatud lauad, millel lebasid õpilaste enda tehtud hõrgutised. Juba müügi algusest peale oli laudade ümber tunglemas suur hulk rahvast. Paljud olid niisama uudistamas, et mida pakutakse, oli ka neid, kes olid kodust kõik säästnud kokku korjanud ja kelle eesmärk oli laud tühjaks osta. Pakuti erinevaid küpsetisi, alustades piparkoo-

kidest ja muffinitest, lõpetades kookide ja pitsaga. Õpilaste, maiasmokad nagu nad on, nägude järgi võis arvata, et kõik leidsid midagi maitsvat hamba alla. Müük toimus ka järgmisel neljal vahetunnil ja peaaegu kogu toodang leidis tee õpilaste kõhtu.

Madis Kuslap, ÕE aseesimees

Projektikoolitus Idee45

14.10-16.10.2016 toimus Tapa Gümnaasiumis projektikoolitus Idee45, kus said kokku noored üle terve Eesti. Koolituse eesmärk oli anda osalejatele põhiteadmised projektiloogikast, arendada ja toetada noorte kujunemisjärgus ideid ja toetada projektipartnerite leidmist ja omavahelist koostööd.

Idee45 ideelaboris osalesid noored üle kogu Eesti. Eesti ja vene emakeelega noored töötasid koos töötubades. Koolituse üheks eesmärgiks (ja ka seal kirjutatud projektide üheks kriteeriumiks) oli erinevate emakeeltega noorte omavaheline suhtlus ja koostöö. Iisakust osalesid koolitusel Karl-Joosep Karp, Anneliis Muravleva, Aila Jürgenson ja Madis Kuslap, juhendajana oli kaasas Anna-Liisa Neumann.

Esimene päev läks kiirelt ja lõbusalt, sest mängiti tutvumismänge ja tunti end niisama vabalt. Noortele selgitati kõike kahes keeles, et ei tekiks arusaamatusi. Üleüldse toimus kogu koolitusel töö nii eesti kui vene keeles. Teisel päeval, nagu osalejaid ka kohapeal hoiatati, algas tihe tööprogramm, mis kestis terve päeva. Kui kõike lihtsalt kokku võtta, siis selle päeva jooksul pidid noored panema kirja oma ideed, neid teistele tutvustama ja leidma partnerid, kellega koos projekt kirjutada ja ideed ellu viia. Iisaku noortel oli partnerkool leitud juba enne koolituse algust. Varasemalt tehti projektilaager Kehra noortega, kes otsustati ka nüüd partneriks võtta. Iisaku ja Kehra noorte idee oli viia noored talvel välja ja tutvustada neile spordialasid, millega nad pole võibolla varem kokku puutunud. Plaanis oli ka korraldada matk, mis hõlmaks metsas telgis ööbimist.

Kolmandal päeval tehti kokkuvõtted ja pandi paika tegevusplaan ja järgmised vajalikud sammud. Toimus veel paar loengut ja sündmus sai läbi. Nüüd oli vaja veel igal grupil oma projekt vormistada ja ära esitada. Peale seda jäi üle ainult oodata ja lootada, et projekti rahastatakse.

Idee45 on kindlasti väga hea ettevõtmine, millest noored kõvasti kasu saavad, alustades suhtlusoskuse ja keeleoskuse arendamisest, lõpetades projekti kirjutamise kogemusega, mida tulevikus vaja võib minna.

Madis Kuslap (12.kl), ÕE aseesimees

Teose „Tõde ja õigus“ tegelased tänapäeval

Indrek

Haapsalus Männiku talus elas viieliikmeline perekond. See perekond oli täiesti tavaline. Nad ei olnud rikkad ega ka vaesed. Talu peremees teenis elatist loomade kasvatamisega ja maa harimisega. Perenaine muidugi aitas oma meest.

Pere vanim poeg Andres püüdis olla isa moodi ning hiljem endale oma talu rajada. Ta käis isegi ülikoolis põllumajandust õppimas. Pere noorim poeg Indrek oli teistsugune. Poisile meeldis unistada. Väiksena tahtis Indrek saada talumeheks. Ta veetis palju aega loomadega, kuid puberteet muutis poissi täielikult.

Indreku jaoks oli tähtis haridus. Kui ta lõpetas Haapsalu gümnaasiumi, läks poiss Tartu ülikooli. Teda huvitasid kunst ja luuletamine. Kuna Indrek oli väga tundlik, siis ülikoolis armus poiss direktori tütresse, kelle nimeks Ramilda. Ramilda meeldis kõigile. Tüdruk oli hästi seltskondlik ja lõbus. Indrek üritas igati Ramilda tähelepanu saada. Poisil see ka õnnestus. Nende vahel tekkis armastus, mis tundus nii ilus ja õige hetkeni, mil Indrek sai tüdrukult kirja. Kirjast selgus, et Ramilda on läinud Saksamaale, kuna põdes haigust, mis lõppes surmaga. See uudis mõjus Indrekule rängalt. Indrek piinles sellepärast mitmeid aastaid. Ta jättis isegi õppimise pooleli.

Aastad möödusid ning Indrek unustas Ramilda. Ta alustas uut elu Tallinnas. Mees mõistis, et temast ei saa luuletajat. Ta otsis tööd puidufirmadest ning lõpuks leidis. Indrek tegi palju tööd. Ühel päeval jäi mehele silma firma omaniku tütar Karin. Karin tekitas Indrekus erilisi tundeid. Karin sai hästi aru, kuidas Indrek teda vaatab. Noored armusid ning otsustasid abielluda. Indrek ja Karin ei tundnudki veel õieti üksteist, kuid pulmad toimusid sellest hoolimata. Nende abielu toimis ilusti, kuid lõpuks hakkas Karin väsima. Tema jaoks oli Indrek igav mees. Karin ise oli hästi seltskondlik ning talle meeldis palju pidutsemas käia. Indrek aga selline polnud. Ta ei kavatsenud käituda naise tujude järgi. Karinile selline asi üldse ei meeldinud. Ta hakkas tähelepanu otsima teistelt meestelt, keda peol kohtas. Karini pettusest ei teadnud Indrek tükk aega midagi.

Ühel täiesti tavalisel päeval kuulis Indrek oma töökaaslaselt midagi sellist, mis tekitas temas viha. Indrek sai teada pettusest. Ta otsis naise üles ja läks talle kohe kättpidi kallale. Ta ei suutnud ennast peatada ning tekitas Karinile raskeid vigastusi. Karin ei soovinud vägivallast kellelegi rääkida. Ta otsustas mehe üles otsida ning temalt andeks paluda. Teel Indreku juurde kukkus Karin rongi rööbastele ning jäi rongi alla.

Kui Indrek Karini surmast kuulis, otsustas mees kohe Haapsalu oma vanemate juurde tagasi minna. Ta teadis, et saab vanematelt toetust ning pealegi oli tal seal võimalus oma eluga edasi minna.

Ignar Lehtla (11.kl)

Pearu

Pearu Murakas on poliitik ja ärimees. Pearu on 48- aastane, abielus, kahe lapse isa. Ta on pikka kasvu, tal on eestimehelik õlleköht, tüükas habe ning vuntsid. Muidu näeb ta välja ülimalt korralik, uus Baltmani ülikond ja Rolex.

Veel kuu aega tagasi omas Pearu elektroonikafirmat, mis kui imevael pankrotti läks. Ainuke, kes õnneliku ja veel rikkamana välja tuli, oli Pearu. Ta oli raha firmast välja kantunud. Seetõttu on tal kaelas kohtuasi. Samuti käivad kuulujutud, et Pearu alavääristab oma naist ning seetõttu on tulemas veel teinegi kohtuasi. Kogu selle virvarri keskel liitub Pearu Keskerakonnaga, kes eesotsas Savisaarega Pearut pikisilmi on oodanud.

Möödas on üle aasta ning Pearu kohtuasjad on kinni mätsitud. Pearust on saanud täiskohaga poliitik ning käivad jutud, et temast saab Keskerakonna presidendikandidaat ning nii lähebki. Pearu suuri maks konkurendiks saab Andres Reformierakonnast. Samuti kandidateerib presidendi ametikohale Andrese naine Krõõt, keda Reformierakond esitada ei tahtnud, aga kes siiski omal vastutusel kandidateerib. Toimuvad mitmed vaidlused, debatid, koosolekud ning aina

rohkem hakatakse üksteist maha tegema. Eriti pingeliseks kisub asi Pearu ja Andrese vahel, kes kumbki ei suuda sõnu suus hoida ning ütlevad mõlemad värvikaid väljendeid üksteise kohta. Seetõttu jääb Krõõt veidi kõrvale ning näeb siin oma võimalust. Riigikogus kedagi ära ei valita. Paar päeva enne valimiskogu hääletust aga juhtub midagi traagilist. Krõõt sureb ning samuti loobub Andres kandidaadikohast. Pearule heidab halba valgust see, et saadakse teada tema afäärist Krõödaga. Presidendiks saab hoopis varem täiesti varjus olnud Kersti.

Karl-Joosep Karp (11.kl)

Andres

Andres on paks mees oma parimates aastates. Tal on kortsus otsaesine, pikk kongus nina ja kohevate juuste alt paistavad tema tumepruunid silmad, mis tunduvad veidi kurvad ja väsinud. Andresest mööda jalutades ei jää märkamata tema kuldne käekell ja alati laitmatult puhas Armani ülikond.

Andres on saavutanud kõik selle, millest ta kunagi unistas. Tal on kolm ettevõtet, uhke maja mere ääres, ilus auto - ja mis peamine, ta on õnnelik ja saab elust rõõmu tunda. Paar aastat pärast Krõõda surma tutvus Andres imeilusa Mariga, kellega ta kuu aega hiljem abiellus. Aasta hiljem sünnitas Mari Andresele poja, keda too oli alati tahtnud. Andres armastab oma poega Indrekut kõige rohkem siin ilmas, kuid samuti toetab ta oma teisi lapsi materiaalselt ning nad pole pidanud millestki puudust tundma. Andresele meenutavad tema tütreid liialt nende ema Krõõta ja seepärast ei soovi Andres lastega suhelda, kuigi ta armastab neid väga.

Andres on elupäevad olnud väga töökas ja sihikindel mees, tänu sellele on ta nii kaugele jõudnud. Ta on aru saanud, et töö tegemist tuleb võtta rahulikult ja mõistlikult, mitte nii, nagu ta seda vanasti tegi. Ta tunneb siiani süümepiinu, et sundis oma lähikondlasi nii ränka tööd tegema ja süüdistab ennast Krõõda surmas, et ta ei mõistnud, mida naine läbi elas.

Hetkel on Andres oma eluga rohkem kui rahul. Nad on õnnelik perekond, tunnevad rõõmu kõigest, mida elul neile pakkuda on. Andres on õnnelik, et on suutnud elada nii, et peale tema surma tulevad tema lapsed eluga hästi toime. Samuti ei ole Krõõt Andrese elust kuhugi kadunud ja mees käib tihti surnuaial talle küünalt süütamas.

Hanna-Stiina Kortin (11.kl)

Vargamäe Liisi

Liisi on särasilmne sihvakas neiu, kes elab oma isaga Viimsis, uhkes elurajoonis. Liisi pole kunagi millestki pidanud puudust tundma, kui siis ainult ema armastusest. Liisi ema on juba pikemat aega teises ilmas. Liisi on keskkooli lõpetamas ning peale gümnaasiumi lõpetamist plaanib ta minna ülikooli, et seal edasi bioloogiat õppida. Isa ootab tütrelt palju, kuid kui kuuleb, et Liisil on silmapiiril Joosep, siis saab isa aru, et kõik ei saa sugugi nii lihtne ja ladus olema. Andres teab väga hästi, kust perest Joosep tuleb ja mis selle suhtega kõik kaasneb, midagi head kohe kindlasti oodata ei ole. Andres ei saa Joosepi isa Pearuga hästi läbi ja kardab, et Pearu ei ole oma pojale heaks eeskujuks olnud. Joosep on siiski üpriski korralik poiss, keskkooli on ta edukalt lõpetanud, käib tööl ja omab uhket Porschet.

Tüdruk on Joosepiga juba lapsepõlvest peale sõbrustanud, üksteisel käidi salaja külas, kuid vanemaks saadeks muutusid suhted aina soojemaks. Liisi õpingud jäid tagaplaanile ja isa ei olnud sellega grammigi rahul. Isa käsib Liisil kohemaid suhted lõpetada, kuid Liis ei plaanigi isale kuuletuda, sest tema armastus Joosepi vastu on tõeline ja ta on valmis selle nimel minema kasvõi läbi tule ja vee. Joosep peab minema kaitsevähke, Liisi annab talle lubaduse, et ootab ta ära ja seda tüdruk ka teeb.

Peale Joosepi kaitsevähkest naasmist veedab Liisi üha enam aega tema seltsis, koju peaaegu et ei satugi enam. Koos käiakse klubides, reisitakse ringi, nauditakse elu. Armunutel oli plaan abielluda. Kord koju tulles teatab Liisi isale, et ootab last. Lapseootus oli planeeritud, Andres ei saa noorte kooselu enam takistada, kui laps ju-

ba tulekul. Isa läheb endast välja tütre mõtlematu käitumise peale ja tõstab ta kodunt välja. Kui Liisi arvab, et tal enam koolis pole vaja käia ja juba peret looma hakatakse, siis peaks ta ise kõigega hakkama saama. Isa ei toeta enam Liisit, ei rahaliselt ega moraalselt. Liisi kolib mõneks ajaks koos Joosepiga lähedal asuvasse pere külalistemajja, kuhu ennast rahulikult sisse seatakse.

Mõni aeg hiljem otsustavad noored kihluda. Peetakse uhked pulmad, kuhu kutsutakse ka Liisi isa Andres.

Andres ei jää just eriti pikaks ajaks pulma ja otsustab enne lõppu lahkuda. Kui pulmad peetud, võtavad vastabiellunud vastu otsuse, et kolivad pere külalistemajast välja. Liisil jääb ülikool eraelu tõttu pooleli. Elama asuvad nad Joosepi onu juurde uhkesse villasse, kus sünnib ka nende esimene laps.

Kui Liisi läheb kodustega hüvasti jätma, siis isa ei ole kodus. Oma töökspidamistest hoolimata on isa jätnud tütrele krediitkaardi ja auto. Liisi saab aru, et isa armastus on surematu. Liisi oli plaerinud isa ees vabandada, kuid kahjuks seda ta teha ei saa ja nii lahkub Liisi koos Joosepiga kodunt nuttes.

Joanna Juuse (11.kl)

Hundipalu Tiit

Tänapäeva Hundipalu Tiit elab ühes Lasnamäe kortermajas rahulikku ning üksildast elu. Kätte on jõudnud pensioniiga ning tundub, et pole muud teha kui telekat vaadata, vahel turul käia, toataimi kasvatada ning raamatuid lugeda.

Lugeda ja õppida on talle alati meeldinud, võib-olla just sellepärast jääb teda ümbritsevatel inimestel mulje temast kui väga arukast ja targast inimesest. Kui naabrimeestel nõuannet vaja on, siis tulevad nad üheskoos Hundipalu juurde, kuna nende silmis on Tiit justkui Shaolini munk või Vito Corleone Mario Puzo romaanist. Tiidu rahulik ning mõtisklev iseloom on ümbritsevatele eeskujuks, kuid ise üritab ta teistest inimestest võimalusel eemale hoiduda, et vältida probleeme ning mõnes mõttes ka kiindumust. Eriti veel Lasnamäel, mis narkomaanide ning kuritegevuse rohkuse poolest on omandanud päris halva reputatsiooni ning teiste linnaosade elanike silmis on Lasnamäe Tallinnas justkui Compton Los Angelesis.

Aga Hundipalu, kes elanud Lasnamäel juba lapsepõlvest, on selle koha rahutusega juba ammu harjunud, mis tõstab teda veelgi teiste kortermaja elanike silmis. On siiski mõned noored, kelle arvates on Hundipalu üks vaimuhaige meessoost nõid ja iga kord koolist tulles näitavad nad näpuga vanamehe akna poole, aga Tiidul ei jää muud üle, kui jälgida, kuhu veereb tänapäeva maailm ning seda tuima näoga vastu võtta. Alles on jäänud ainult mälestused ning Hundipalu mõtiskleb selle üle, milliste kasvatus annavad vanemad lastele tänapäeval ning millise andsid vanasti ja millised on need vanematelt saadud iseloomujooned, mis on vorminud temast enamuse silmis hea inimese.

Nazar Altorv (11.kl)

Krõõt

Krõõt elab koos oma mehega, lapsi neil pole. Nende maja on suur ja ilus, seda ümbritseb korras aed. Krõõda mees Andres käib mõnekümne kilomeetri kaugusel tööl. Tal on oma firma, mis ei ole kuigi edukas ja Andres peab ise väga palju tööd tegema. Seetõttu on ta kogu aeg kodust eemal.

Krõõt on kohaliku valla lasteaia kasvataja. Kuna vald on väike, õpib tema juures ainult kolm last, keda ta hoiab ja armastab väga. Neljakesi koos nad mängivad ja õpivad ning niimoodi päevast päeva. Krõõt on ütle mata tubli, ta armastab oma tööd väga. Ta jääb tihti isegi kauemaks lasteaeda, et mõelda väikestele järgmiseks päevaks midagi huvitavat, uut ja lõbusat välja. Seda kõike selleks, et põnnidel oleks lasteaeda tulles üllatus ees ootamas ja neil oleks seal hea ja kodune olla. Järgmisel päeval ongi lapsed väga õnnelikud ja rõõmsad, sest Krõõt on neile näiteks uue mängu välja mõelnud.

Ühel päeval jääb aga Krõõt kopsuhaigusesse ja saab aru, et tal ei ole enam kaua elada jäänud. Ta on murest murtud. Viimaks palub ta naabri Maril oma töö üle võtta. Mari on algul väga kahtlev ja ei tea üldse, mida teha, kas nõustuda või mitte. Krõõt sureb paari nädala pärast. Mari on kohusetundlik ja hakkab lasteaias tööl käima, sinna

on vahepeal tulnud ka üks uus laps. Mari saab neile väga heaks kasvatajaks.

Kristiine Anvelt (11.kl)

Mõistata, milline „Tõe ja õiguse“ tegelane on pildil ja kes on puudu?

Joonistuste autor Elin Elken (12.kl)

Kuidas teist sai õpetaja?

Maris Palgi

See oli kuidagi asjade loomulik käik. Õppisin Tartu ülikoolis maalikunsti. Viimastel aastatel oli võimalus õppida lisaks maalikunstile juurde ka õpetaja kutse. Nii ma otsustasingi ja minust sai õpetaja.

Algul ma ei tahtnud õpetajaks saada, aga õpetaja kutse õppimisel hakkas mulle see töö kohe meeldima. See oli mulle endalegi üllatus, et nii juhtus. Mulle lihtsalt meeldib õpetada ja kordagi pole mul olnud sellist tunnet tekkinud, et rohkem ma seda tööd teha ei taha.

Mulle meeldib õpetaja töö just sellepärast, et mu ema ja õde on ka olnud õpetajad. Ma teadsin juba varem, mida tähendab õpetajaks olemine. Samuti meeldivad mulle

väga minu ained: käsitöö ja kunst. Mulle meeldib endale ka väga käsitööd teha, kuid kahjuks napib aega. Mulle meeldib inimestega suhelda ja noortega töötada – kõik see annab mulle positiivset energiat.

Raskusi on kogu aeg ette tulnud, näiteks suhtlemisraskusi. Tundide ettevalmistamine võtab omajagu aega, seepärast tuleb vahel tunde ette valmistada pere arvelt ka kodus. Lisaks pole koolisüsteem vajalikul määral rahastatud ja raskused tekivad vajalike õppematerjalide soetamisel. Minu ained nõuavad erinevate materjalide olemasolu, mis on küllaltki kallid ja vajavad raha. Kogu aeg on vaja raha küsida. Samas ma ei taha midagi kurta. Raskustest tuleb üle saada. Mulle meeldib olla õpetaja!

Küsitles Kristine Anvelt (11.kl)

Eda Välimets

Õpetajaks sain tänu oma esimesele õpetajale, õpetaja Laine Nimvitskile. Ta oli meil väga hea algklasside õpetaja, imetlesin tema tööd, kuigi ta tundus mulle jube kuri, kui väike olin. Tegelikult ma arvan, et juba keskkoolis ma teadsin, et lähen õpetajaks õppima.

Tahtsin pärast 8. klassi minna lasteaia õpetajaks õppima, aga ema ütles, et ei tohi veel kodust ära minna. Lõpetasin keskkooli ära ja läksin Tartusse. Tegelikult ma teadsin ikka väga ammu, et

minust saab õpetaja. Kui ma tulin esimest aastat Iisaku Gümnaasiumisse tööle, oli väga kõhe, sest sellest oli nii vähe aega möödas, kui ma ise siin õppisin. Esialgu õpetaja tunnet ei olnud, tekkis õpilasetunne, sest kõik omad õpetajad olid siin. Ma arvan, et nii nagu kõik noored õpetajad, mõtlesin mina ka, et ma olen maailmaparandaja. Ma ei tee kunagi neid vigu, mis mulle koolis ei meeldinud ja mida teised õpetajad tegid, et minust saabki see kõige parem õpetaja, kes on nii hea ja lahendab kõik probleemid. Umbes aasta pärast mõistsin, et nii lihtsalt see ei käigi, siin on süsteem ja kord, ilma selleta ei saa. Nii ma olengi 30 aastat olnud õpetaja.

Küsitles Hanna-Stiina

Kortin (11.kl)

Tiiu-Marika Puštšenko

Mäletan ennast kusagil algklassides õpetajat mängimas. Esimene õpetajakogemus pärineb ajast, kui ma käisin kolmandas klassis. Meil oli väga väike Vaivara algkool, kooli peale kokku oli meid 18-

20, esimesed 4 klassi. Meil olid liitklassid: esimene ja kolmas klass, teine ja neljas klass. Ma olin kolmandas klassis, kui meie paralleel oli esimene klass. Õpetaja ütles, et läheb järgmisel päeval Jõhvi ja annab mulle esimese klassi materjalid, et mina annaksin esimesele klassile tundi. Olin väga vaimustuses ja ootasin huviga. Sellest ajast pärineb minu esimene õpetamise kogemus ning mulle see hirmsasti meeldis. Kui ma keskkooli lõpetasin, ei teadnud ma üldse, mida ma tahan, kuhu edasi lähen ja mida teen. Mulle pakkus väga suurt huvi juuksuritöö. Mõtlesin, et hakkam juuksuriks, aga ema ütles, et mine enne proovi ikka ülikooli, juuksuriks jõuad veel küll ja küll õppida. Mõtlesin, et ülikooli tahaks minna küll, aga ma ei teadnud, mida seal õppida, kõik otsad olid lahti. Kindlalt teadsin ainult kahte asja, mida ma õppima ei lähe, nendeks olid kehakultuur ja arstiteadus – need olid välistatud. Kui läksin avaldust sisse viima, oli seal tohutul suur ruum ja vastuvõtulauad. Kõikjal oli palju sagimist ja inimesi, nii nagu ikka. Istusin tükk aega ja mõtlesin, et kuhu ma selle avalduse siis nüüd annan. Keskkooli lõpus kirjutati õpilastele soovitusel ja iseloomustused, mida võiks edasi õppima minna. Minul soovitati edasi õppima minna eesti keelt ja kirjandust. Iseenesest huvitav, aga ma loen nii ehk naa, nii et mida ma sellest õppima lähen. Algul ma tegelikult mõtlesin küll ajaloo peale, aga siis mind köitis matemaatika sama palju. Matemaatika oli üks mu lemmikained koolis. Klassiõde ütles, et no kaua sa siin istud, astu juba kuhugi ja nii ma mõtlesingi, hea küll, et ajalugu see oli, las ta siis olla. Nii ma need dokumendid siis ajaloo osakonda andsin ja sisse ka sain. Neli sisseastumiseksamit oli: eesti keel ja kirjand, eesti keel ja kirjandus suulise eksamina, inglise keel ja ajalugu. Esimesed kursused olid üldained ja hiljem oli võimalik spetsialiseeruda. Paralleelselt ajalooaga õppisime ka ühte võõrkeelt, mina sain vene keele. Kuna ma juhtusin ühiselamus elama koos vene tüdrukutega, siis ma sain vene keele päris selgeks. Nüüd olen ma selle ära unustanud, aru saan, aga kui rääkima hakkam, siis on endal ka jube kuulata. Keel tahab ikka pidevat suhtlust. Ülikooli ajal oli meil praktika koolis, lühike praktika Tartu koolides, hiljem viienda kursuse teisel veerandil õpetaja täiskoormusega praktika. Sinna kuulus siis klassijuhatajaks olemine, vene keele ja ajaloo õpetamine. Mulle meeldis, siinamaani meeldib, vahel ei meeldi ka, aga üldiselt meeldib.

Küsitles Hanna-Stiina

Kortin (11.kl)

Anneli Bogens

Lapsepõlvest alates oli mul suur soov saada arstiks. Eks vahel lip-sas ikka sisse ka soov õpetajaks saada, kuid küsimusele kelleks, vastasin ikka, et arstiks. Muude ametite unistusi ei mäletagi. Üsna varsti sai minu jaoks selgeks aga tõsiasi, et mul puudub keemiaga vastastikune külgetõmme ning seetõttu ei suuda ma läbida konkursisõela arsti erialale. Nii et ikka õpetajaks. Huvid küll aja jooksul vahetusid, kord ajaloo, inglise keele, siis geograafia õpetajaks. Ei olnudki oluline, mis aine, peaasi õpetajaks.. Mäletan põhikooli ajast mitmeid kordi, kus mõtlesin, et vot selle

õpetaja moodi tahaksin küll olla või vastupidi, kui mina oleksin ühe või teise õpetaja asemel, siis ma küll nii ei teeks. Minu kooliajal oli nii, et põhikoolis oli igal klassil nn šefluse all üks algklassidest, kus vabatahtlikud (neid nimetati siis tähekeste juhtideks) käisid väiksematega mängimas, meisterdamas jms tegemas. Selleks tuli läbida

isegi vastav õpe. Mina olin üks nendest õpilastest, kellest sai tähe-keste juht. Sama süsteem toimis gümnaasiumiastmes, kus nimetu-seks oli rühmajuhth. Kuigi kõik need ametid olid seotud tolleaegsete poliitiliste organisatsioonidega, kutsus tegutsema mitte meelestatus, vaid tegutsemisrõõm, pulbitsev energia ning see, et lastega oli vah-va. Nii juhtuski, et kui koolist lahkus vanempioneerijuht (praegusel ajal on vist huvijuht oma kohustustelt talle kõige lähem), siis pak-kus direktor mulle keskkooli viimases klassis vabanenud töökohta. Polnud julgust ega ka kogemust keelduda, sest samal ajal tundsin end ka „kõrvust tõstetuna“, et mind usaldatakse. Nii olingi abituu-riumis õpilane, kes samal ajal töötas koolis vanempioneerijuhina ning sai selle eest ka palka. Tegin nii palju, kui jõudsin ning nii na-gu tolleaegsed võimed lubasid. Eks selle töö tõttu kannatas õppimi-ne ning päris töö ise muidugi ka. Esimeses töös oli rõõmu, kriitilisi momente, kuid kevadeks kinnistas kogemata sülle kukkunud amet minus soovi saada õpetajaks.

Küsitles Ignar Lehtla (11.kl)

Eve Taar

Vanad tööd tüütasid ära, oli vaja mi-dagi uut. Kui ma ise veel koolis käi-sin, siis ma õpetajaks ei tahtnud saa-da, kuid peale kooli lõppu asjad muu-tusid. Sain natuke targemaks, natu-ke vanemaks ja siis juba mõtlesin tei-siti. Meeldib lastega suhelda, nalja teha.

Pahameelt tekitab pisut, kui õpilased üldse ei pinguta ja ei ole vastutuleli-kud. On arusaadav, et kõik ei oska matemaatikat aga hea on siiski õpe-tada õpilasi, kes kasvõi natukene pin-gutavad.

Küsitles Hanna-Stiina Kortin

Sport *** Intervjuu jalgpallur Nobert Hurtiga

Norbert Hurt: „Hästi pühendu-des võib tunda rõõmu kõigest!“

Iisakus käis 20. oktoobril jalgpallitrenni andmas Norbert Hurt.

Norbert Hurt. Foto Madis Veltman

Hurt on tuntud jalgpallitreener. Treenerina on ta ka võitnud Flo-raga Eesti Premium liiga 2015. aastal. Kahel viimasel aastal Hurt ühegi klubi eest ise mängi-nud ei ole, aga loodame, et ta pole puutsasid veel päris varna riputanud.

Eks me oleme harjunud nägema treeneritena pigem kunagisi staarmängijaid, kes peale män-gijakarjääri lõppu mõne suur klubi etteotsa ostetakse. Norbert ise on sündinud 1983. aastal, mis teeb ta vaid 33-aastaseks. Ta on õppinud Tartu Ülikoolis kehakultuuri ja hiljem töötanud Flora peatreenerina. Praegu koordineerib ta Floras tuleviku-lootuste järelkasvu.

Trenn algas kerge soojendusega. Soojenduseks tegime kaks staa-

dioniringi ja jooksuharjutusi. Et veri ikka korralikult käima hakkaks, tegime ka mõned kii-rendusharjutused. Hiljem veel harjutasime koordineerimise, seinasöötu ja erinevaid söödu-harjutusi. Peale harjutusi tegi-me ka väikse mängu ning lõpe-tuseks lõdvestuse. Tore oli nä-ha, et trennis oli viis inimest rohkem kui tavaliselt.

Kaua olete teie jalgpalliga tegelenud?

Alustasin 6-aastaselt, seega kokku 27 aastat. Jalgpallitree-neri ametiga hakkasin tegele-ma 21- aastaselt, ehk siis peaaegu 12 aastat. Alustasin kõige väiksematest ning viima-sed aastad olen töötanud mees-tega.

Kellena te veel töötate?

Praegu olen ma tegelikult Flo-ra spordidirektor. Koordineerin kogu Flora sportlikku poolt. Juhendan esindusmeeskonda, kuigi ka sealt alla kuni väikes-teni välja.

Mis tunne oli võita Floraga tiitel?

See on kõige keerulisem, kuna vahetuid emotsioone on väga raske kirjeldada. Tegelikult oli alguses raske aru saada, mis toimus, loomulikult olin ma rõõmus ning sellega tuli kõvas-ti harjuda, kuna nii-öelda noo-remehena oli ikkagi raske aru saada.

Miks te valisite treeneri ameti?

Kuna jalgpall mulle lihtsalt meeldis, olin sellega tegelenud juba kaua. Ülikoolis läksin õp-pima kehakultuuri, kus ühel

väga positiivse mulje. Soovitan kõigil vaadata nende mängu, nad mängivad hästi ründavat ja atraktiivset jalgpalli, samuti on neil väga hea treener. Koondis-test on mulle olnud väga süda-

hetkel tuli valida kohustuslik treeneri praktika. Sain teha tööd väikestega ning see hak-

melähedane juba väiksest peale Itaalia.

Kumb on siis parem - jalgpall

IG jalgpalli meeskond. (Norbert Hurt teises reas paremal).

kas mulle väga meeldima.

Kellele te ise põialt hoiate?

Euroopa klubidest hoian põialt Borussia Dortmundile, kuna mul õnnestus käia vaatamas nende laagrit ning nad jätsid

või seks?

Kõik sõltub sellest, kuidas sa pühendud sellele, mida sa teed. Hästi pühendudes võid tunda rõõmu kõigest.

Karl-Joosep Karp (11.kl)

Algklasside tegemisi esimesel poolaastal

9. septembril toimus ülekooliline matkapäev „Reipalt koolipinki“ Algklassid valisid Kauksi matkaraja. Tutvusime seal kasvavate taimede ja seentega. Ehitasime rannas liivalosse ja mängisime mängu.

Kauksis liivalosse ehitamas

26. septembril käisid algklassid õppereisil Tartus. Külastasime AHHA teaduskeskust ja Tartu Lastehaiglat. Lastehaiglasse võtsime kaasa lemmik kaisulooma, kes oli haigestunud. Seal tehti lemmikutest röntgenipilte, kontrolliti hambaid, anti rohtu, vajadusel pandi kipsi mõni jäse või tehti lahas. Kaisuloomad said kõik kontrollitud ja õigeaegselt alustada ravi.

Teadlaste ÖÖ festival. Kaisuloomahaiglas.

Meie kooli lapsi ka filmiti ning intervjueriti televisiooni poolt. Õhtul näidati meid uudistesaaetes.

4. oktoobril toimus taas tore õppereis Sagadi mõisa ja vanasse kalurikülla Altjale. Sagadis külastasime metsamuuseumi ja mõisa. Mõisas rääkis giid meile toredaid lugusid sealsetest elanikest, käisime uudistamas, kuidas vanasti mõisas elati, milline oli mööbel eluruumides.

Altjal ootas meid kõrtsis maitsev lõunasöök. Uudistasime vana kalu-

Sagadi Metsamuuseumis oli uudistamist palju.

riküla, sealseid elamuid ja paadikuure. Kuulsime legende Titekivist ja küla tekkest. Kuna oli väga tuuline, siis oli tore hüpata lainete eest kõrgetel kividel.

2. oktoobril oli koolis teater etendusega „Heategu“. Tore, õpetlik ja mõtlemapanev lugu.

14. novembril toimus koolis isadepäev. Kohale tuli palju isasid. Seekord lavastasid ja filmisid 2., 3., 4. klass lõbusaid Juku anekdootte. Esimene klass oli õppinud mõned luuletused ja laulud. Peale etteasteid saime koos maiustada kringli ja morsiga.

24. novembril olime muuseumis tegemas maske ja muid ettevalmistusi kadripäevaks. Õppisime kadripäeva kombeid ning laule. Valmis said looriga maskid.

8. detsembril oli koolis kuppelkino, kus näidati 3D filmi, kuidas nõid kosmosesse sattus ja kalade elust ookeanis.

Muuseumis päkapikusussi meisterdamas.

13. ja 14. detsembril käisime jälle muuseumis, kuid siis küpsetasime piparkooke, meisterdasime jõulusussi ja mängisime traditsioonilisi jõulumänge. Tore oli katsuda jõudu klassikaaslastega.

Kokkuvõtte tegi õp. Reet Kirsipuu

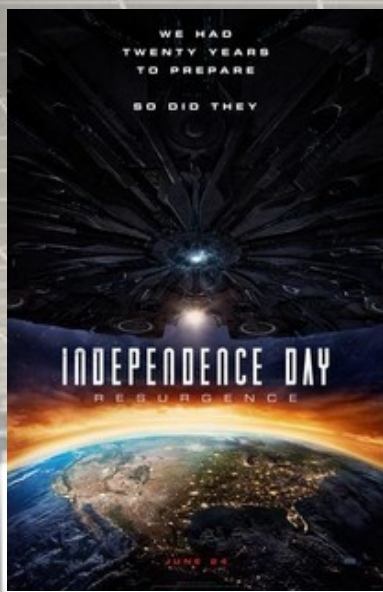

Meisterda- mise ideid jõuludeks

„Klassi-kokkutulek“

„Independence Day: Resurgence“, Iseseisvuspäev: Uus rünnak

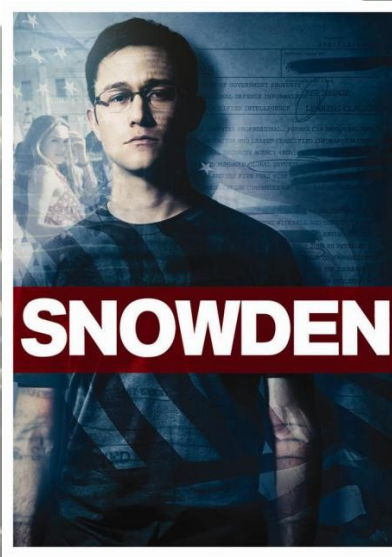
„Lone survivor“- Ainus ellujäänu

„Must alpinist“

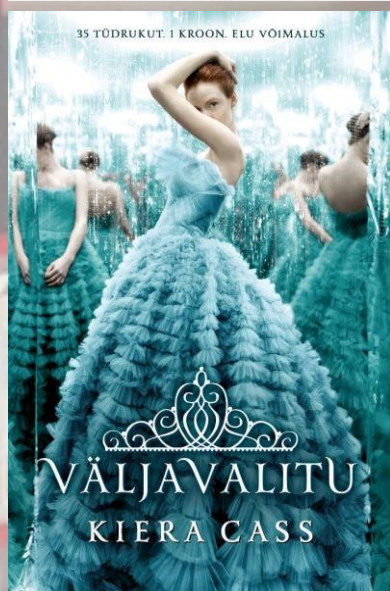
„Jäaaeg: Kokkupõrge“

„Snowden“- „Vaid põgenedes on turvaline“

See on elulooline eneseabiraamat, mis algab seal, kus lõppes minu romaan „Musta pori näkku“. 21-aastaselt seisin ma lihtsa valiku ees: kas joon veel mõne kuu ja suren ära või keeran pudelile lõplikult korgi peale ja jään ellu. Ma otsustasin elada. Järgneva 25 aastaga sai minust tuntud muusik, edukas kirjanik, nõutud saatejuht ja kardetud talendikohtunik. Selles raamatus tutvustan ma nippe, mida ma kõige selle saavutamiseks kasutasin. Tarvita neid targalt ja sa jõuad palju kaugemale kui mina.

"Kolmekümne viie tüdruku jaoks on Valik erakordne võimalus – ainus väljapääs neile sündides ette kirjutatud saatusest. Mõelda vaid! Kanda printsessikleite ja kiiskavaid kalliskive. Elada palees ja võidelda võrratu prints Maxoni südame pärast. Aga America Singeri jaoks on see õudusunenägu. Esi- teks tähendab see lahkumist tema suurest armastusest Aspenist – mehest, kes kuulub temast aste madalamasse kasti. Ja teiseks kodu maha jätmist, et konkureerida krooni nimel, mida ta sugugi ei ihalda. Rääkimata elamisest palees, mida igast suunast ründavad mässajad. Aga siis kohtub America prints Maxoniga. Vaikselt hakkab ta mõistma, et tulevik, millest ta kunagi isegi unistada ei tahtnud, võib olla võrratum kui kõik muu, mida ta seni elus nii tähtsaks ja kindlaks oli pidanud. mida ta seni elus nii tähtsaks ja kindlaks oli pidanud.

R	S	V	L	U	M	E	M	E	M	M	M
P	T	E	B	N	Õ	U	L	A	V	T	A
Õ	O	A	I	J	B	A	J	U	H	Õ	J
H	D	K	Ü	Õ	Ü	H	S	K	M	B	A
J	Õ	U	L	U	D	M	K	Ö	R	I	K
A	Õ	P	S	Ä	K	I	H	E	L	D	Ü
P	B	U	J	D	P	T	B	V	T	M	Ü
Õ	Ä	V	L	A	T	M	S	I	Ä	K	N
D	ÜR	Ü	K	U	E	Ü	D	N	H	M	A
E	S	Ä	I	S	V	S	I	G	T	V	L
R	P	V	T	K	H	A	J	E	L	N	S
A	K	E	O	Ü	D	P	N	L	A	M	K
P	D	Ö	K	U	U	S	K	A	V	Ä	I
Ü	Ä	J	Õ	U	L	U	S	O	K	K	H

Leia järgmised sõnad: KÜÜNAL, JÕULUD, LUMEMEMM, LÕBU, JÕULUSOKK, PÕHJAPÕDER, AJALEHT, TÄHT, KUUSK, JÕULUVANA, PÄKAPIKK, SAAN, LUMI, TALV, DETSEMBER.

Milline sõna jäi üle?

Autor: Annika Kaljumäe (6.kl)

*Et soojust õhkukes küünaldest
ja vastu säraks silmadest.*

*Et rõõmus tuleks aasta uus
ja täituks iga unistus...*

*Rahulikku jõuluaega ja
meeleolukat aastarahetust
soovib Iisaku Gümnaasiumi pere*

IG Sõnumikuulutaja toimetus:

- Peatoimetaja: Hanna-Stiina Kortin.
- Keeletoimetajad: õpetaja Saale Kivi, Madis Kuslap.
- Sport: Karl-Joosep Karp.
- Meelelahutus: Annika Kaljumäe.
- Küljendamine ja kujundamine: Hanna-Stiina Kortin.
- Ajakirjanikud: Marleen Loik, Kristine Anvelt, Karl-Joosep Karp, Joanna Juuse, Ignar Lehtla, Hanna-Stiina Kortin, Madis Kuslap, Andre Kaljumäe ja Nazar Altorv.
- Koolilehe juhendaja: õp Saale Kivi.

